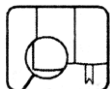

BISERICA ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA

STUDII BIBLICE

Cartea lui Iov

EDIȚIE INSTRUCTORI

octombrie – noiembrie – decembrie

2016

Traducere: *Loredana Sîrbu*

evs
editura viață și sănătate

Pantelimon

2016

©2016 General Conference of Seventh-day Adventists®.

Toate drepturile rezervate.

Studiile biblice pentru Școala de Sabat majori, ediția pentru instructori, integral sau părți din ele, nu pot fi editate, modificate, adaptate, traduse, reproduse sau publicate de nicio persoană sau instituție fără un acord scris prealabil al Conferinței Generale.

Logoul și numele „Adventist de Ziua a Șaptea” și „Adventist” sunt mărci înregistrate ale Conferinței Generale a Adventiștilor de Ziua a Șaptea și nu pot fi folosite fără autorizarea acesteia.

Studiile Școlii de Sabat pentru majori, ediția pentru instructori, sunt pregătite de Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale sub îndrumarea generală a Comitetului Mondial al Școlii de Sabat. Ele reflectă contribuția comitetului și nu reprezintă în exclusivitate punctele de vedere ale autorului/autorilor.

Autor: Clifford Goldstein

Pentru ediția în limba română:

Traducere: Loredana Sîrbu

Lectura traducerii, adaptare: Florian Ristea

Tehnoredactare: George Toncu

Copertă: Liliana Dincă

Redactare: Alina Badea

Corectură: Lavinia Goran

Textele biblice sunt preluate din traducerea Cornilescu, ediția Casa Bibliei, București, 2012.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

GOLDSTEIN, CLIFFORD

Cartea lui Iov / Clifford Goldstein ; trad.: Loredana Sîrbu.

- Ed. instructori. - Pantelimon : Viață și Sănătate, 2016

ISBN 978-606-911-075-1

I. Sîrbu, Loredana (trad.)

223.1.07

Cuprins

Străvechea dilemă.....	5
Învățând să trăim cu întrebări fără răspuns	7
1. Sfârșitul.....	11
2. Marea luptă.....	25
3. „Oare degeaba se teme Iov de Dumnezeu?”	39
4. Dumnezeu și suferința umană	53
5. „Blestemată să fie ziua!”	67
6. De ce suferință?	81
7. Dreptate și pedeapsă	95
8. Sânge nevinovat	109
9. Indiciile speranței	123
10. Mânia lui Elihu	137
11. Din mijlocul furtunii	151
12. Răscumpărătorul lui Iov	165
13. Caracterul lui Iov	179
14. Câteva lecții din cartea lui Iov	193
Program RVS/STV	207
Talon abonamente 2017.....	214

Străvechea dilemă

Cu toată propaganda intensă împotriva credinței în Dumnezeu, creștinii au motive foarte logice și raționale să creadă. Cu toate asigurările date de cei mai iluștri oameni de știință cum că noțiunile evoluționiste de „selecție naturală” și „mutație aleatorie” ar fi explicația pentru complexitatea, minunea și frumusețea vieții, mulți oameni resping cu argumente logice o asemenea idee. Și, în pofida ultimelor verdicte „științifice” potrivit cărora universul ar fi apărut din nimic, mulți oameni găsesc că ideea existenței unui Dumnezeu creator veșnic este o explicație mai logică și mai satisfăcătoare pentru originea lumii.

Dar, deși avem logica și rațiunea de partea noastră, problema existenței răului rămâne. O întrebare persistă: *Dacă Dumnezeu există, dacă El este atât de bun, de iubitor și de puternic, de ce există atât de multă suferință?*

Vă propunem pentru trimestrul acesta studiul cărții lui Iov. Ce interesant că dilema străveche este abordată tocmai într-una dintre cele mai vechi cărți ale Bibliei! Dumnezeu ne-a oferit încă de timpuriu *câteva* răspunsuri la cea mai mare dilemă a omenirii.

Câteva, dar nu pe toate! Nici n-ar fi posibil ca o singură carte biblică să ni le dea pe toate. Nici chiar toată Biblia nu ni le oferă pe toate. Cartea lui Iov dă la o parte vălul și ne descoperă o realitate pe care nu o putem percepe cu ajutorul simțurilor sau al tehnologiei. Ea ne poartă pe un tărâm foarte îndepărtat, dar, totodată, incredibil de apropiat! Și ne transmite aceași idee ca restul Bibliei: că naturalul și supranaturalul sunt inseparabil legate. Cartea lui Iov este o ilustrare a luptei și avertizarea pe care apostolul Pavel avea să le exprime secole mai târziu astfel: „Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânilor întinericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești” (Efeseni 6:12).

Deși este povestea unui singur om, cartea lui Iov este povestea noastră, a tuturor, fiindcă noi toți suferim din cauze adeseori inexplicabile. Chiar și

povestea celor patru bărbați care vin la lov reflectă situația noastră – cine dintre noi nu a încercat să-și explice suferința altora?

Dacă am limita însă cartea lui lov la preocuparea omului de a înțelege suferința, am rata un aspect esențial. **Întâmplările relatate se desfășoară într-un anumit context: marea luptă dintre Hristos și Satana, o luptă care este descrisă în termeni foarte realiști. Aceasta deoarece chiar este o luptă foarte reală, care a izbucnit în cer și care acum se dă în inima, mintea și trupul fiecărei ființe umane.**

Studiul din acest trimestru abordează cartea lui lov din plan apropiat, prin prisma dramei imediate, dar și din plan îndepărtat, prin prisma cunoștințelor pe care le avem despre deznodământ și despre cadrul mai larg în care se desfășoară evenimentele. Dificultatea principală cu care ne confruntăm atunci când o citim este ca, pe baza cunoștințelor pe care le avem despre ea și despre Biblie, să sudăm într-un tot unitar informațiile acumulate. Ne străduim să înțelegem cât mai mult posibil, nu numai despre motivul pentru care trăim într-o lume rea, ci și despre modul în care ar trebui să trăim într-o astfel de lume.

Și totuși, la sfârșit, după ce studiem cartea lui lov în contextul restului Bibliei, dilema străveche rămâne. Avem însă la dispoziție soluția străveche: Isus Hristos, în care „avem răscumpărarea, prin sângele Lui” (Efeseni 1:7), singurul care ne oferă răspuns la toate.

*Clifford Goldstein este redactorul Studiilor biblice pentru majori.
Slujește la Conferința Generală din anul 1984.*

Învățând să trăim cu întrebări fără răspuns

În timp ce citeam prima data cartea lui Iov eram foarte confuz, deoarece nu-mi dădeam seama cine avea dreptate: Iov sau prietenii lui. Citisem mai întâi Noul Testament și aflasem un adevăr incontestabil, și anume că „nu este niciun om neprihănit, niciunul măcar” și că „toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu” (Romani 3:10,23). Prin urmare, când Elifaz, Bildad sau Țofar luau cuvântul eram foarte înclinat să le dau dreptate. Însă același lucru mi se întâmpla și când citeam cuvintele lui Iov, al cărui discurs era de fiecare dată sincer, autentic, credibil. Mă simțeam ca în fața unei șarade pusă în scenă de un regizor genial, care îmi răscolea emoțiile, îmi contesta cunoștințele și-mi sfida inteligența fără să-mi dezvăluie, în final, realitatea. (Probabil cei mai mulți dintre cititori au experimentat acest simțământ de nedumerire.)

Și mai tulburător decât dialogul dintre Iov și prietenii săi este răspunsul lui Dumnezeu, răspuns pe care îl aștepti cu sufletul la gură, ca să rezolve tensiunea, să clarifice intriga și să aducă deznodământul atât de necesar pentru o minte obișnuită cu finaluri fericite. Cartea lui Iov are un fel de *happy end*, dar nu răspunde la întrebarea fundamentală, pe care Phillip Yancey o numește „întrebarea care nu dispare niciodată”: **DE CE?** De ce suferă Iov? De ce suferă oamenii buni? De ce mor copiii nevinovați? De ce prosperă răul? De ce nu sunt pedepsiți ticăloșii? De ce...? Lista acestor întrebări pare aproape interminabilă.

Ce răspuns ar putea să satisfacă însă nevoia de înțelegere sau de dreptate a cuiva care suferă ca nevinovat sau care și-a pierdut pe cineva drag în condiții greu de descris? I-ar da acel răspuns puterea să trăiască sau să accepte situația prin care trece? Evident că nu! Am încercat să-mi imaginez cum ar fi fost ca Dumnezeu să-i fi dezvăluit lui Iov cauza suferinței sale. Ar fi putut s-o facă. Dar nu a făcut-o. De ce oare? (Iarăși întrebarea aceasta!) Nu putem ști cu certitudine. Însă putem constata din experiență că, pentru cel care ajunge să se îndoiască de bunătatea lui Dumnezeu sau chiar de existența Lui, niciun răspuns nu este suficient.

În mod paradoxal, după ce Dumnezeu i-a pus lui Iov și mai multe întrebări, în loc să-i ofere răspunsuri, acesta pare satisfăcut cu ce a primit. Poate că, în tirada întrebărilor venite de la Dumnezeu, a întrezărit faptul că însuși Creatorul își susține creația în cele mai mici detalii și veghează atât asupra celor mai mari fenomene, cât și asupra celor mai mici. Și poate că Iov s-a văzut și pe sine între acele lucruri și fenomene extraordinare sau mărunte (așa le considerăm noi!) și a înțeles că viața lui, familia lui, suferința lui, întrebările lui nu rămăseseră în afara planului lui Dumnezeu și a dragostei Sale. A ales deci să se încreadă în Dumnezeu fără să mai ceară un răspuns la dureroasa întrebare: „De ce sufăr?” și a ajuns o pildă de credință și răbdare (Iacov 5:11).

Prin urmare, povestea vieții lui Iov ne spune că, deși nu putem găsi un răspuns satisfăcător la întrebările care încep cu „De ce?”, totuși un lucru este sigur: cei neprihăniți suferă uneori chiar din motivul acesta – pentru că sunt neprihăniți, pentru că se închină lui Dumnezeu și ascultă de El. Este o realitate care ne-a fost descoperită în Sfânta Scriptură ca marea controversă dintre Dumnezeu și Diavol – o realitate despre care Iov nu era conștient – și care explică multe din câte se petrec în viețile noastre și în lumea în care trăim. Și, pentru că știm lucrul acesta, continuăm să ne încredem în Dumnezeu, să trăim cu speranță, fără să ne prăbușim sub loviturile celui rău. Va veni și ziua când vom avea toate răspunsurile, când nevoia noastră de dreptate va fi satisfăcută și când toate rănilor vor fi vindecate. Până atunci însă, credință înseamnă a trăi cu întrebări la care nu avem încă răspuns!

Pe lângă ocazia de a privi suferința din perspectiva mării controversă, studiul din trimestrul acesta, ultimul din anul 2016, ne mai oferă o lecție importată cu privire la atitudinea noastră față de cei care trec prin suferință. În privința aceasta, prietenii lui Iov se încadrează în categoria „Așa nu!” Cu alte cuvinte, atunci când vom dezbate în grupele Școlii de Sabat diferitele lecții din cartea lui Iov, să nu cădeam în capcana judecării celor a căror suferință nu o înțelegem și să nu uităm că prezența și rugăciunile noastre ajută mai mult decât vorbele!

*Florian Ristea,
Departamentul Școala de Sabat/Lucrarea Personală*

Cercetați Scripturile

„Dacă Biblia ar fi citită mai mult, dacă adevărurile ei ar fi înțelese mai bine, noi am fi un popor mult mai luminat și mai inteligent. Sufletul capătă putere prin cercetarea paginilor Scripturii. (*Sfaturi pentru biserică*, p. 113)

Octombrie

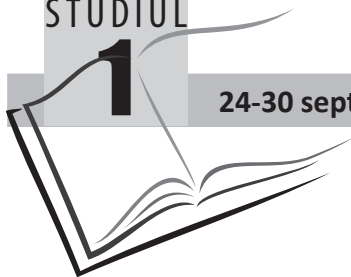
1. lov 4
2. lov 5
3. lov 6
4. lov 7
5. lov 8
6. lov 9
7. lov 10
8. lov 11
9. lov 12
10. lov 13
11. lov 14
12. lov 15
13. lov 16
14. lov 17
15. lov 18
16. lov 19
17. lov 20
18. lov 21
19. lov 22
20. lov 23
21. lov 24
22. lov 25
23. lov 26
24. lov 27
25. lov 28
26. lov 29
27. lov 30
28. lov 31
29. lov 32
30. lov 33
31. lov 34

Noiembrie

1. lov 35
2. lov 36
3. lov 37
4. lov 38
5. lov 39
6. lov 40
7. lov 41
8. lov 42
9. Psalmii 1
10. Psalmii 2
11. Psalmii 3
12. Psalmii 4
13. Psalmii 5
14. Psalmii 6
15. Psalmii 7
16. Psalmii 8
17. Psalmii 9
18. Psalmii 10
19. Psalmii 11
20. Psalmii 12
21. Psalmii 13
22. Psalmii 14
23. Psalmii 15
24. Psalmii 16
25. Psalmii 17
26. Psalmii 18
27. Psalmii 19
28. Psalmii 20
29. Psalmii 21
30. Psalmii 22

Decembrie

1. Psalmii 23
2. Psalmii 24
3. Psalmii 25
4. Psalmii 26
5. Psalmii 27
6. Psalmii 28
7. Psalmii 29
8. Psalmii 30
9. Psalmii 31
10. Psalmii 32
11. Psalmii 33
12. Psalmii 34
13. Psalmii 35
14. Psalmii 36
15. Psalmii 37
16. Psalmii 38
17. Psalmii 39
18. Psalmii 40
19. Psalmii 41
20. Psalmii 42
21. Psalmii 43
22. Psalmii 44
23. Psalmii 45
24. Psalmii 46
25. Psalmii 47
26. Psalmii 48
27. Psalmii 49
28. Psalmii 50
29. Psalmii 51
30. Psalmii 52
31. Psalmii 53

Sfârșitul

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „Isus i-a zis: «Eu sunt învierea și viața.
Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi.»”
(Ioan 11:25)

La orele de limbă și literatură, elevii învață cât de important este ca o compunere literară să aibă o încheiere bună. Finalul satisfăcător este important pentru orice tip de text și cu atât mai mult pentru textele de ficțiune, unde întâmplările relatate sunt imaginare.

Dar ce putem spune despre realitate? Ce putem spune despre existența umană reală, trăită în carne și oase, și nu despre cea descrisă pe paginile unei cărți sau în scenariul unui film? Ce putem spune despre povestea vieții noastre? Ce fel de final are? Cum se încheie? Toate experiențele se încheagă frumos spre final, ca într-o compoziție literară bună? Nu prea, nu-i așa? Și cum ar putea să se închege frumos dacă sfârșitul este întotdeauna moartea? Din acest punct de vedere, viața nu are niciodată un final fericit, pentru că, în definitiv, a fost vreodată moartea un final fericit?

Și despre cartea lui Iov putem spune același lucru. Unii susțin că Iov a avut parte de un sfârșit fericit după toate suferințele îndurate, însă, în realitate, sfârșitul lui nu este chiar atât de fericit, pentru că și el a murit în cele din urmă.

Săptămâna aceasta, vom începe să studiem cartea lui Iov pornind de la sfârșitul ei, deoarece ne ridică întrebări și despre sfârșitul nostru.

Poveștile pentru copii se termină de obicei cu expresia: „Și au trăit fericiti până la adânci bătrâneți.” În unele limbi, ea a devenit aproape un clișeu. Ideea este că, în final, eroul și, eventual, proaspăta lui soție triumfă, în pofida marilor dificultăți cu care s-au confruntat – răpirea prințesei, amenințarea unui lup sau a unui împărat rău.

Și cartea lui Iov se încheie la fel, la prima vedere. Dacă ne gândim totuși prin câte nenorociri și suferințe trece personajul principal, conchidem că ea se încheie într-o notă doar *relativ* pozitivă.

“Domnul a adus pe Iov iarăș în starea lui dela început, dupăce s'a rugat Iov pentru prietenii săi. Și Domnul i-a dat înapoi îndoit decît tot ce avusese.” Iov 42:10 VDC

1. Citește Iov 42:10-17. Cum a fost ultima parte a vieții lui Iov?

“Frații, surorile, și vechii prieteni ai lui Iov au venit toți să-l vadă, și au mîncat cu el în casă. L-au plîns și l-au mîngîiat pentru toate nenorocirile, pe cari le trimisese Domnul peste el, și fiecare i-a dat un chesita și un inel de aur. În cei din urmă ani ai săi, Iov a primit dela Domnul mai multe binecuvîntări decît promise în cei dintîi. A avut patrusprezece mii de oi, șase mii de cămile, o mie de părechi de boi, și o mie de măgărițe. A avut șapte fii și trei fete; celei dintîi i-a pus numele Iemima, celei de a doua Chetia, și celei de a treia Cheren-Hapuc.” Iov 42:11-14 VDC

Dacă le-am cere oamenilor să numească o carte biblică cu un deznodământ bun pentru personajul principal, în mod sigur mulți ar da ca exemplu cartea lui Iov. Și pe bună dreptate! Privește numai cât de bogat ajunge Iov! Rudele și prietenii, care nu i-au fost aproape în încercări (cu excepția lui Elifaz, Bildad, Țofar, Elihu și soția), vin la el și îl consolează. Chiar sunt generoși și îi oferă bani. La final, Iov ajunge să aibă, din punct de vedere material, dublu față de cât avea la început (compară Iov 42:12 cu Iov 1:3). Are și alți zece copii, șapte băieți și trei fete, în locul celor șapte băieți și trei fete care i-au murit (vezi Iov 1:2,18,19), și în toată țara nu erau „femei așa de frumoase ca fetele lui Iov” (Iov 42:15), lucru nemenționat despre primele. Iar el, care fusese convins că se afla la un pas de moarte, a mai trăit alți o sută patruzeci de ani! „Și Iov a murit bătrîn și sătul de zile” (Iov 42:17). În ebraică, expresia „sătul de zile” este folosită în dreptul lui Avraam (Geneza 25:8), Isaac (Geneza 35:29) și David (1 Cronici 29:28) și transmite ideea că persoana în cauză se bucura de o situație bună și fericită în preajma unui eveniment absolut nefericit: moartea.

Tuturor ne plac finalurile fericite, nu-i așa? Ce istorii de viață cu final fericit cunoști? Ce lecții putem învăța din ele?

“În toată țara nu erau femei așa de frumoase ca fetele lui Iov. Tatăl lor le-a dat o parte de moștenire printre frații lor. Iov a mai trăit după aceea o sută patruzeci de ani, și a văzut pe fiii săi și pe fiii fiilor săi pînă la al patrulea neam. Și Iov a murit bătrîn și sătul de zile.” Iov 42:15-17 VDC

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să abordeze cartea lui Iov din perspectiva finalului ei fericit și să remarce faptul că, pentru copiii lui Dumnezeu, judecata și învierea de la sfârșit constituie adevăratul final fericit.

La nivelul sentimentelor: Să conștientizeze faptul că, în lumea aceasta, nu toate lucrurile au un final fericit, dar să aibă siguranța că Dumnezeu restaurează totul la timpul pe care El îl consideră potrivit.

La nivel practic: Să accepte schimbarea inimii ca soluție prin care Dumnezeu îi conduce în siguranță către finalul fericit.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: În așteptarea finalului fericit

- A. În ce a constat restaurarea lui Iov? A fost ea o restaurare completă? Explică.
- B. Putem vorbi de un final fericit cât trăim aici, pe pământ? De ce da sau de ce nu?

II. Sentimente: Atitudinea față de finalurile nefericite

- A. Ce atitudine avem față de finalurile nefericite din viața noastră (pierderea cuiva drag, pierderea locului de muncă, divorțul etc.)?
- B. Cum îi putem ajuta pe alți oameni care au parte de un final nefericit?

III. Practic: Adevărata schimbare a inimii

- A. Ce schimbare s-a produs în Iov în urma suferinței prin care a trecut?
- B. Cum are loc adevărata schimbare a inimii?

Rezumat: Abordăm aici cartea lui Iov din prisma sfârșitului ei care, la prima vedere, pare a fi un sfârșit fericit. Dumnezeu are într-adevăr puterea de a schimba tragedia în eveniment fericit, dar nu o schimbă întotdeauna. De aceea, ideea principală a cărții lui Iov nu este atât restaurarea bunurilor pământești ale personajului principal, cât schimbarea inimii lui.

Finalul cărții lui Iov ne arată că lucrurile au luat o întorsătură bună pentru Iov, care a murit „bătrân și sătul de zile”. Totuși, după cum știm prea bine, în general, viața oamenilor nu se încheie așa. Nici chiar oamenii credincioși, demni de toată cinstea și virtuozii nu au avut întotdeauna parte de o situație asemănătoare cu a lui Iov.

2. Cum și-au sfârșit viața următorii oameni menționați în Biblie?

Abel (Geneza 4:8) **„Însă Cain a zis fratelui său Abel: „Haidem să ieșim la câmp.” Dar pe cînd erau la câmp, Cain s’a ridicat împotriva fratelui său Abel, și l-a omorît.”** Geneza 4:8 VDC

Eli (1 Samuel 4:18) **„Abea a pomenit de chivotul lui Dumnezeu, și Eli a căzut de pe scaun pe spate, lângă poartă; și-a rupt ceafa și a murit, căci era om bătrîn și greu. El fusese judecător în Israel patruzeci de ani.”** 1 Samuel 4:18 VDC

Urie (2 Samuel 11:17) **„Oamenii din cetate au făcut o ieșire și s’au bătut împotriva lui Iovab; au căzut mulți din popor, din slujitorii lui David, și a fost ucis și Urie, Hetitul.”** 2 Samuel 11:17 VDC

„Dar Iosia nu s’a întors dela el, ci și-a schimbat hainele, ca să lupte împotriva lui, fără să asculte cuvintele lui Neco, cari veneau din gura lui Dumnezeu. A înaintat la luptă în valea Meghido.” Regele Iosia (2 Cronici 35:22-24) **„Arcașii au tras asupra împăratului Iosia, și împăratul a zis slujitorilor săi: „Luați-mă, căci sînt greu rănit.”**

„Slujitorii l-au luat din car, l-au pus într’un alt car al lui, și l-au adus la Ierusalim. A murit, și a fost îngropat în mormîntul părinților săi. Tot Iuda și Ierusalimul au plîns pe Iosia.” Ioan Botezătorul (Matei 14:10)

„Și a trimis să taie capul lui Ioan în temniță.” Matei 14:10 VDC

Ștefan (Faptele 7:59,60) **„Și aruncau cu pietre în Ștefan, care se ruga și zicea: „Doamne Isuse, primește duhul meu!” Apoi a îngenuncheat, și a strigat cu glas tare: „Doamne, nu le ținea în seamă păcatul acesta!” Și după aceste vorbe, a adormit.”** Faptele apostolilor 7:59-60 VDC

Biblia abundă în istorii de viață cu final nefericit. Aceasta pentru că viața reală este plină cu astfel de istorii. **Mulți oameni nu ies triumfători din necaz: fie sunt martirizați pentru o cauză bună, fie mor din cauza unei boli oribile, fie zac toată viața în nefericire și sărăcie.** Și, sincer vorbind, de câte ori se întâmplă ca lucrurile să se rezolve la fel de frumos ca în cazul lui Iov? Și nu numai Biblia ne vorbește despre această realitate dureroasă. Cine dintre noi n-a avut parte în viață să fie martor la sau să sufere din cauza unor finaluri nefericite?

Ce istorii de viață cu final nefericit cunoști? Ce ai învățat din ele?

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasajul central: Iov 42:10

Ideea de bază: Omul și natura tânjesc după refacere, restaurare. În lumea aceasta, avem uneori parte de refacere deplină sau parțială în urma unei suferințe, dar Dumnezeu are un plan mai mare pentru noi: restaurarea veșnică. Înnoirea aceasta poate avea loc doar atunci când Îi permitem să ne schimbe inima.

Dacă ar fi să facem bilanțul restaurării lui Iov, am putea conchide că suferința lui a meritat să fie suportată: la sfârșit, Dumnezeu i-a dublat averea. De asemenea, i-a dat alți zece copii, șapte băieți și trei fete. Observăm totuși că **restaurarea materială este menționată ca un fel de răsplătă nemeritată, un fel de bonus, pentru schimbarea lui interioară descrisă anterior.** De aceea, când citim ultimul capitol al cărții lui Iov, să avem grijă să nu-l privim doar din punct de vedere material.

Discuție introductivă. Tuturor ne plac finalurile fericite. Și nu doar ne plac, ci chiar tânjim în adâncul sufletului ca toate experiențele vieții să aibă un deznodământ bun. Vi s-a întâmplat să luați o carte, să răsfoiți introducerea și primele pagini și să deschideți apoi la ultimul capitol ca să aflați ce se petrece în final cu personajul principal?

Unii au corelat setea aceasta după finaluri fericite cu problemele de ordin socioeconomic, explicând, de exemplu, că persoanele care trăiesc într-o societate afectată de criza economică și pe care le așteaptă un viitor sumbru ajung să aspire după o lume mai bună. Din perspectivă creștină, dorința aceasta poate fi corelată cu dorul după paradisu pierdut, cu speranța după o lume nouă în care nu vor mai fi lacrimi, dureri și moarte (Apocalipsa 21:4).

Este realist să ne așteptăm în lumea aceasta la finaluri fericite? Sau este o gândire utopică, o încercare de evadare din realitatea nefericită? Discutați!

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Primul studiu este atipic, nu introduce cartea biblică studiată după modelul obișnuit: prezentarea generală a cărții, autor, data scrierii, temele principale etc., ci face un salt direct la finalul cărții, oferindu-ne o per-

Istoria vieții lui Iov se încheie într-o notă pozitivă, spre deosebire de istoria altor personaje biblice și a altor oameni în general. Cercetătorii Bibliei vorbesc în acest sens despre „restaurarea” lui Iov. Și, într-adevăr, într-o anumită măsură, Iov a primit înapoi multe lucruri.

Dar, dacă acesta ar fi finalul existenței lui, ar fi existența lui completă? Situația lui s-a îmbunătățit mult, fără îndoială, dar până la urmă Iov tot a murit. Și toți copiii lui au murit. Și toți copiii copiilor lui au murit și tot așa. Și, în mod sigur, cu toții au îndurat într-o măsură mai mare sau mai mică traumele și suferințele pe care le îndurăm și noi, traume și suferințe care fac parte din realitățile vieții în lumea aceasta căzută în păcat.

Apoi, din câte știm, Iov n-a aflat niciodată de ce a trebuit să sufere atât de mult. Da, a primit în loc alți copii, dar cât de mult l-a durut și a plâns pentru cei pe care i-a pierdut? Ce răni a purtat în suflet pentru tot restul vieții?

Biblia spune că Domnul „a adus pe Iov iarăși la starea lui de la început” (Iov 42:10) și așa este, mai ales în raport cu partea anterioară a vieții sale. Dar multe lucruri rămân neterminate, neclarificate și neîmplinite, iar faptul acesta n-ar trebui să ne surprindă. În lumea aceasta, fie că avem un „final” bun, fie unul rău, unele lucruri rămân neterminate, neclarificate și neîmplinite.

De aceea, finalul lui Iov ar putea fi privit ca un simbol, palid, e drept, al adevăratului final al suferinței umane. El prefigurează speranța și făgăduința restaurării totale pe care le avem prin Evanghelia lui Isus Hristos.

3. Citește 1 Corinteni 4:5. Ce ne spune acest text despre realitatea că în viața aceasta unele lucruri rămân neclarificate, neîmplinite și neterminate? Către ce speranță ne îndreaptă atenția?

„De aceea să nu judecați nimic înainte de vreme, până va veni Domnul, care va scoate la lumină lucrurile ascunse în întunec, și va descoperi gândurile inimilor. Atunci, fiecare își va căpăta lauda dela Dumnezeu.” 1 Corinteni 4:5 VDC

spectivă nouă asupra temei ei principale: schimbarea pe care Dumnezeu o produce în noi și, uneori, chiar și în situația noastră materială.

Comentariu biblic

Ultimele capitole ale cărții lui Iov (Iov 38-41) tratează despre suveranitatea lui Dumnezeu, pe care o susține prin imagini preluate din lucrurile pe care le-a creat El și din natură. Fără a răspunde la întrebarea lui Iov despre cauza suferințelor lui, ele îl înfățișează pe Dumnezeu în postura de stăpân peste toate, iubitor, dar maiestuos. Iov este pus astfel în situația de a recunoaște că Dumnezeu este Creatorul său. Iar recunoașterea aceasta constituie catalizatorul marii schimbări sau înnoiri care se produce în inima sa.

I. Cunoașterea de Dumnezeu

(Revedeți împreună în grupă Iov 42:2-6.)

În introducerea acestui ultim capitol (42:2,3), Iov face în mod frecvent referire la cunoaștere și înțelegere, dovedind că a ajuns la o concepție mai profundă despre cine este Dumnezeu și despre cum Se raportează El la tot ce a creat. Și noi, după ce îl punem întrebări lui Dumnezeu (Iov nu este dezaprobat pentru că îl pune întrebări), suntem nevoiți să tragem aceeași concluzie, și anume că am vorbit despre niște lucruri pe care nu le înțelegeam (Iov 42:3, partea a doua; compară cu Proverbele 16:9). Pocăința lui Iov din versetul următor nu este nici o admitere tardivă a vinovăției, nici o capitulare în fața ideii „după faptă, și răsplată” susținută de prietenii lui, ci, mai degrabă, o retragere a plângerii îndreptățite cu care venise mai devreme înaintea lui Dumnezeu. El se pleacă înaintea înțelepciunii Sale infinite, recunoscându-și limitele de ființă creată (vezi Geneza 18:27).

De discutat: În ce situații concrete din viața ta ai reușit să-L cunoști pe Dumnezeu cel mai bine? De ce crezi că ajungem să-L cunoaștem cel mai bine în momente de suferință și întristare?

II. Răsplata dată de Dumnezeu

(Revedeți împreună în grupă Iov 42:7-10.)

La o citire superficială a ultimului capitol al cărții lui Iov am putea trage concluzia că, în final, ideea că totul este o răsplată de la Domnul a ieșit

“Aceste lucruri li s’au întâmplat ca să ne slujească drept pilde, și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste cari au venit sfârșiturile veacurilor.” 1 Corinteni 10:11 VDC

Miercuri, 28 septembrie

Împărăția care va dăinui veșnic

Biblia este și o carte de istorie, o altfel de carte de istorie. Ea prezintă întâmplările din trecut cu scopul de a ne oferi lecții spirituale. Prin intermediul evenimentelor din trecut ne învață cum să trăim aici și acum (1 Corinteni 10:11).

Dar ea nu ne prezintă numai trecutul, ci și viitorul. Ne relatează atât evenimente petrecute deja, cât și evenimente care urmează să aibă loc. Ne îndreaptă privirea către viitor, către sfârșitul timpului. **Termenul teologic pentru evenimentele din ultimele zile, din timpul sfârșitului, este *escatologie*,** provenit dintr-un cuvânt grecesc care înseamnă „ultim”. El se referă uneori și la convingerile legate de moarte, judecată, rai și iad. De asemenea, face trimitere la speranța pe care o avem de a trăi într-o lume nouă.

Biblia ne vorbește mult despre timpul sfârșitului. Dacă n-am avea decât cartea lui Iov, care se încheie cu moartea protagonistului ei, am putea trage concluzia că punctul terminus al vieții este moartea, că nu putem spera la nimic după aceea, fiindcă, pe baza cunoștințelor și experienței noastre, nu ar exista nimic dincolo.

Biblia ne învață însă altceva. Ne învață că **la sfârșitul timpului va fi instaurată Împărăția lui Dumnezeu, care va dura veșnic și va fi casa celor răscumparați. Spre deosebire de împărățiile lumii care apar și dispar, ea nu va avea sfârșit.**

4. Citește Daniel 2:44 și 7:18. Ce promisiune găsim în aceste versete?

“Dar în vremea acestor împărați, Dumnezeu cerurilor va ridica o împărăție, care nu va fi nimică niciodată, și care nu va trece supț stăpînirea unui alt popor. Ea va sfărîma și va nimici toate acele împărății, și ea însăși va dăinui vecinic.” Daniel 2:44 VDC

“Dar sfintii Celui Prea Înalt vor primi împărăția și vor stăpîni împărăția în veci, din vecinicie în vecinicie.” Daniel 7:18 VDC

„Marele plan de mântuire are ca rezultat readucerea lumii în grația lui Dumnezeu. Tot ce a fost pierdut prin păcat va fi restaurat. Nu numai omul, ci și pământul va fi răscumărat, pentru a fi locuința veșnică a celor ascultători. Timp de șase mii de ani, Satana s-a luptat să-și mențină stăpînirea pe pământ. Acum, planul de la început al lui Dumnezeu privind crearea lui va fi împlinit.”
– Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, ed. 2015, p. 343

Cartea lui Iov se încheie cu moartea personajului principal. Dar vestea bună este că finalul cărții lui Iov nu coincide cu finalul existenței lui. Nici moartea mea și a ta nu coincid cu finalul existenței noastre!

învingătoare: Iov n-a păcătuit, iar Dumnezeu confirmă în cele din urmă acest fapt și îi dă înapoi dublu față de cât a avut (Iov 42:10). S-ar părea, așadar, că prietenii lui Iov au avut dreptate: cei răi suferă pentru păcatul lor, iar cei dreți triumfă în dreptatea lor, chiar dacă uneori Dumnezeu nu intervine imediat. Caz închis!

Concepția aceasta este un argument adus în mod frecvent, mai ales când se produc dezastre, dar este un argument periculos. Ea susține că există o relație directă între acțiunea omului și acțiunea lui Dumnezeu. Dacă suntem buni, avem parte de binecuvântări; dacă suntem răi, avem parte de pedeapsă. Aceasta este „teologia” pe care Elifaz, Bildad și Țofar o promovează peste tot în carte și cu care îl combat pe Iov. Ceea ce trebuie să înțelegem este că această idee îl transformă pe Dumnezeu într-o divinitate predictibilă, care funcționează după niște formule fixe, ignorând suveranitatea Sa și făcându-L susceptibil de a fi manipulat de către oameni. La concluzia aceasta eronată am ajunge dacă, la finalul cărții lui Iov, n-ar exista verdictul clar: „Căci n-ați vorbit așa de drept despre Mine cum a vorbit robul Meu Iov” (Iov 42:8).

Dumnezeu, în înțelepciunea Sa, li Se adresează prietenilor lui Iov direct și cu destulă asprime, dorind să Se asigure că n-a mai rămas în mintea lor nicio urmă din această scorneală teologică seducătoare. În același timp, El le oferă o cale de restaurare: mijlocirea lui Iov pentru ei. De această mijlocire este legată apoi restaurarea lui Iov (Iov 42:9,10). Prietenia lui cu Dumnezeu și cunoașterea lui mai adâncă de Dumnezeu se traduc în viața sa prin binecuvântarea asupra relației lui cu oamenii.

De discutat: Cum s-au simțit prietenii lui Iov la final? A fost prea aspru Dumnezeu când le-a dezaprobat ideile teologice? De ce da sau de ce nu?

III. Cele trei fiice ale lui Iov

(Revedeți împreună în grupă Iov 42:13-15.)

Menționarea numelor celor trei fete (în condițiile în care numele celor șapte băieți nu sunt amintite) pe care Iov le-a primit după încercarea prin care a trecut i-a pus în încurcătură pe comentatori de-a lungul timpului. Deși este adevărat că numele biblice au o semnificație,

5. Citește Iov 14:14,15. Ce spune Iov aici că ar face dacă ar exista înviere?

„Dacă omul odată mort ar putea să mai învieze, aș mai trage nădejde în tot timpul suferințelor mele, pînă mi se va schimba starea în care mă găsesc. Atunci m'ai chema, și Ți-aș răspunde, și Ți-ar fi dor de făptura minilor Tale.”

Iov 14:14-15 VDC

O problemă pe care o abordează cartea lui Iov este cea a morții. Și cum s-ar putea altfel? Orice carte care tratează despre suferința umană trebuie să se ocupe în mod normal și de moarte, sursa multor dureri ale noastre. Iov declară că, dacă ar exista înviere după moarte, ar mai avea o speranță pînă i s-ar schimba situația.

Cuvîntul ebraic utilizat aici pentru „mi se va schimba starea” poate transmite ideea de „înnoire” sau de „înlocuire”. Este utilizat în mod frecvent cu referire la schimbarea hainelor, la îmbrăcarea cu haine curate. Sensul lui este larg, dar, în contextul acesta, unde **Iov se întreabă ce se întîmplă după moarte, ne transmite în mod cert ideea de schimbare de la starea de om mort la starea de om viu, când lui Dumnezeu I Se va face dor de făptura pe care a creat-o** (vezi Iov 14:15).

Noi am descoperit marea speranță și marea făgăduință a învierii în viața, moartea și lucrarea Domnului Isus: „[Noul Testament] ne învață că Hristos a învins moartea, cel mai aprig dușman al omului, și că Dumnezeu îi va învia pe morți la judecata finală. Dar doctrina aceasta ajunge să ocupe locul central în credința biblică (...) după învierea lui Hristos, fiindcă își obține validarea prin triumful lui Hristos asupra morții.” – John E. Hartley, *The Book of Job*, NICOT, ed. electronică (Grand Rapids: Eerdmans, 1988), p. 237

„Isus i-a zis: «Eu sunt Învieirea și Viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi»” (Ioan 11:25). Ce speranță și încredere ne însuflă Isus aici cu privire la sfârșit? Altfel spus, ce lucru pe care noi îl știm Iov nu-l știa?

este probabil cel mai bine să păstrăm distanța față de interpretări spirituale speculative. Și totuși menționarea specială a numelor fiicelor și a frumuseții lor nemaîntâlnite și includerea lor excepțională în dreptul la moștenire (vezi cu Numeri 36) depășesc o dată în plus așteptările noastre și convențiile. După cum concepția prietenilor lui Iov despre Dumnezeu era incorectă, tot așa și înțelegerea despre dreptul de moștenitor era incorectă: acum nu numai fiii, ci și fiicele lui Iov îi duc mai departe numele. Moștenirea lui Iov este așadar universală. Menționarea celor trei fiice ale lui Iov iese din tiparul narativ tradițional, ilustrând în acest mod faptul că răspunsul lui Dumnezeu iese din tiparele ideilor noastre despre El.

De discutat: Ce idei fixe și teorii despre Dumnezeu ai nevoie să-ți schimbi?

3. APLICAȚIA

Concepția prietenilor lui Iov, că o nenorocire este dovada că Dumnezeu pedepsește o faptă rea – așa-numita „teologie a retribuției”, este o capcană în care cădem prea ușor. Este foarte tentant să explicăm suferința ca pe o pedeapsă divină. Nu uita să abordezi această concepție eronată în cadrul studiului!

Întrebări

1. De ce suntem tentați să dăm crezare acestei concepții?
2. Ce putem face în biserica locală sau în localitatea în care ne găsim pentru a promova religia adevărată a inimii?

4. ACTIVITATE

Studiază, prin intermediul fotografiilor sau al unui film despre natură, frumusețea lumii create. De asemenea, ai putea să faci o plimbare în natură. Meditează la măreția lui Dumnezeu și la suveranitatea Lui în univers.

Dă câteva exemple de restaurare (renovarea unei case, reconstituirea unui tablou, recuperarea după o boală etc.) Compară-le cu restaurarea lui Iov.

Deși a fost lovit de mari nenorociri, Iov l-a rămas credincios lui Dumnezeu și a primit înapoi o mare parte din ce pierduse. Dar aceasta nu înseamnă că a primit și răspuns la toate întrebările. Da, cartea lui Iov face parte din canonul biblic, dar ar fi greșit să ne întemeiem o întreagă teologie doar pe ea. Avem la dispoziție restul Scripturilor care ne oferă lămuriri la multele întrebări ridicate în cartea lui Iov. În special Noul Testament ne explică multe aspecte care n-ar fi putut fi înțelese complet în perioada Vechiului Testament. Poate că cel mai bun exemplu în acest sens este înțelegerea semnificației serviciului de la sanctuar. Sistemul jertfelor, oricât de bine ar fi fost înțeles de un israelit credincios, ni se înfățișează în lumina lui deplină doar prin Isus și prin moartea Sa pe cruce. Cartea Evrei ne oferă multe clarificări. Dar și noi, deși avem privilegiul să cunoaștem „adevărul prezent” și să avem mai multă lumină decât Iov, tot **trebuie să ne învățăm să trăim fără să avem răspuns la toate întrebările.** Adevărul se clarifică progresiv și, deși avem multă lumină, mai avem multe de învățat. De altfel, ni s-a spus: „Cei răscumparați vor călători de la o lume la alta și își vor dedica o mare parte din timp studiului tainelor răscumprării. Și, pe toată întinderea veșniciei, subiectul acesta va deveni tot mai clar în mintea lor.” – Ellen G. White, *Advent Review and Sabbath Herald*, 9 martie 1886

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Estera 7–Iov 3

1. Cum l-a caracterizat Estera pe Haman în fața împăratului?
2. Ce anume nu și-au însușit evreii în ziua răzbunării lor?
3. Cum este descris Mardoheu după izbăvirea iudeilor?
4. De câte ori găsim descrierea: „fără prihană, curat la suflet, temător de Dumnezeu, se abate de la rău”?

Calea către Hristos, capitolul 5

5. Care este puterea care guvernează natura omului?

ÎNTREBĂRI ȘI SUGESTII PENTRU PĂRTĂȘIE

1. Ce răspunsuri ați avut la rugăciune săptămâna aceasta? Împărtășiți-le cu grupa!
2. Povestiți ceva ce ați trăit sau auzit săptămâna trecută! Ce semnificație are lucrul respectiv pentru dumneavoastră?

ÎNTREBĂRI PENTRU DEZBATERE

	EXPLICAȚIE	APLICAȚIE
1	Cum s-a încheiat istoria vieții lui Iov?	Care este condiția ca istoria vieții noastre să aibă un final fericit?
2	De ce unii oameni buni sau sfinți au avut un sfârșit nefericit al vieții? Dați exemple!	Ce ne spune sfârșitul nefericit al cuiva despre destinul său veșnic? Dați exemple!
3	De ce finalul vieții lui Iov nu a fost absolut fericit?	De ce, în viața aceasta, unele lucruri rămân neterminate și neclarificate?
4	Ce perspectivă limitată asupra vieții ne oferă cartea lui Iov?	De ce finalul vieții cuiva nu coincide cu finalul existenței sale?
5	Cum sunt abordate tema morții și tema învierii în cartea lui Iov?	Ce răspunsuri avem noi, în plus față de Iov, referitor la moarte și înviere?

SUGESTII PRACTICE

1. Ce lucru practic ați învățat din acest studiu și cum îl veți aplica?
2. Care este planul misionar al grupei voastre? În timp ce ascultați sau vizionați vestea misionară pentru Sabatul acesta, culegeți eventuale idei misionare, pe care să le aplicați!

SUGESTII PENTRU RUGĂCIUNE

1. Să mulțumim pentru că sfârșitul vieții nu înseamnă și sfârșitul experienței noastre!
2. Să ne rugăm ca Dumnezeu să conducă istoria vieții noastre!
3. Să ne rugăm pentru persoanele de pe lista noastră de rugăciune:

Cineva din familie _____

Cineva dintre rude _____

Cineva dintre prieteni _____

Cineva dintre vecini _____

Cineva din biserică _____

1 octombrie – Sabatul Bibliei

